

Eirin kjemper om å bli en av fremtidens diplomater

Kultur s. 16-19

SiO klarer ikke å stoppe
POSTTYVENE

Nyhet s. 4-5

– Studietur er russetid, bare i Øst-Europa med billig sprit og døgnåpne utesteder

Kommentar s. 2-3

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 73, utgave 11 | www.universitas.no | onsdag 3. april 2019

UNIVERSITAS I LIBANON:

- Det er ikke
HARAM
hvis du ikke
forandrer på
for mye

Utenriks s. 12-15

MENINGER

Redaktør: Runa Fjellanger
runa.fjellanger@universitas.no 901 59 831

Nyhetsleder: Henrik Giæver
h.s.giaever@universitas.no 986 70 257

Fotosjef: Odin Drønen

Desksjef: Kari Eiring

Nettredaktør: Jonas Solgård

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Teori og praksis

Hva skal til for å forvandle 19-åringer med ganske godt snitt fra videregående til journalister? Profes-sortittel, tydeligvis.

I denne ukens Universitas kan du lese at universitetslek-tor Tine Eide ikke lenger får undervise i journalistikk på Oslomet fordi hun ikke har såkalt «førstestillingskompe-tanse». For å undervise alle som «vil bli noe innen media» må du nå ha doktorgrad eller kompetanse på tilsvarende nivå.

Det betyr at undervisere med masse erfaring fra bransjen mister sjansen, mens teoretikere blir prioritert. Hva er viktigst? Doktorgrad eller at læreren din i journalistikk faktisk vet hvilket arbeidsliv som venter deg etter endt utdanning?

I praktiske fag bør det viktigste være å ha gode under-visere med erfaring fra yrket. Det er langt fra alle journa-lister som har gått tre år på journalistikkstudier – og godt er det. Med stort tilfang fra studentaviser og lokalaviser sikrer man at ikke alle har gått den samme skolen og tenker på samme måte. Setter man formelle krav fremfor praktisk erfaring, risikerer man at studentene blir enda likere når de står med bacheloren i hånden.

Og enda verre: man risikerer lærere som har mer erfaring i å lese om presseetikk, enn å gjøre presseetiske valg i aviser, på radio eller tv.

Det er fint at underviser-ne må ha teorien på plass når de skal lede studentene gjennom en bachelorgrad. Men når en som har jobbet i seks forskjellige redaksjoner i NRK, blitt kåret til «årets unge radioprofil» i 2016 av Prix Radio, driver to podcaster og har vært reporter for Salongen på NRK P2 ikke er kva-lifisert til å undervise vordende journalister, så er Oslomet på ville veier.

Oslomet bør vise skjønn, og ansette de som er best egnet til jobben, med eller uten doktorgrad.

Teori og karma

Tine Eide er ikke professor, og når ikke opp til Oslo-mets nye ansettelseskrav. Som Eide og kollegaene hennes sa i en humoristisk video i fjor høst, rettet til studenter som ikke møtte opp: Dessverre finnes karma, og karma kommer og biter deg.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakats regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Simen Eriksen
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

At studieturen har blitt en eneste stor fyllekule, er et tegn på at norske studenter har det for godt.

Skru ned musikken, jeg vil lese!

Kommentar

Stine G. Bergo, journalist i Universitas

Vi står som sild i tønne mellom guttegjen-ger på bachelortur, en eim av svette, øl og promp ligger over oss, og løfter vi hodet ser vi rett opp i rumpa på en stripper. Fra høytalerne ber Pitbull oss «party like there's no tomorrow», og det er det vi gjør. Femte dagen på rad. Hvor er vi? «Karlovy Lázně – 5 story club» i Praha på IFIKKs studietur 2019.

Savner du russetiden? Fikk du ikke nok av fad-deruka? Ta det med ro, studieturene ved Univer-sitetet i Oslo er *volume two*, bare i Øst-Europa med billig sprit og døgnåpne utesteder. Det er ingenting galt i, bortsett fra bitte litt trist, å savne russetiden og fadderuka. Men dette er *studietur*. Jeg tar på meg rollen som Hermine Grang, for å si: Det er ikke bare idiotisk at studieturen ved et universitet kun er fyll og fanteri, men også pinlig og urovekkende.

Det er idiotisk, fordi vi lar mulighetene en slik tur byr på, gå til spille. Her har vi en ukes tid i en by som for IFIKKs studenter (altså fra filosofi, idéhis-torie, kunsthistorie og klassiske språk) er døds-spennende, med sin historie, arkitektur og sine severdigheter. Vi kunne opplevd og lært så mye!

Men hva gjør vi? Det eneste obligatoriske faglige opplegget er en liten times «tour» på et av Prahas fakultetsbygg. Ellers sover vi til langt på dag, går kanskje på et museum og sjekker av på lista, så bedøver vi fyllesyken med Vodka Redbull.

Det er pinlig at studieturen kun er fyll, særlig når man ser oss i forhold til studentene i landene vi besøker. I fjor bar IFIKKs studietur til Budapest. Der besøkte vi Central European University (CEU), og så en film med studenter derfra. Etterpå var det debatt, hvor jeg faktisk kan melde at én eller to av oss sa noe. Besøket kan dessverre ikke gjentas, for i løpet av året som har gått, har Orbán-regjeringen laget politikk som tvinger CEU ut av Ungarn. Sett i lys av dette kan vi jo puste letta ut over at vi går på et universitet med frihet til å si det vi vil, studere det vi vil – og dèt til og med gratis.

Fyllareisen viser den urovekkende mangelen på studieinteresse hos den jevne Blindern-student. Har man det godt, tar man det for gitt. Sånn er det med mulighetene våre. Vi ser dem ikke lenger som noe som kan mistes, og derfor utnytter vi dem ikke. Gratis foredrag på Blindern med spen-nende forelesere? Glem det, jeg skal ut, for det er fint vær. Dra opp til professoren som maser om at «døra hennes alltid er åpen»? For et tiltak. Rekke opp hånda i forelesning? Ingen gir deg karakter for det. I det hele tatt, hvorfor gjøre mer

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Andrea «papirdronningen» Kunz

Studievalgets kval

Noen vet fra barneskolen av hva de skal studere når de blir store. Andre går gjennom en litt mer tilfeldig prosess, og studerer noe fordi de ikke kom inn på det de ville i utgangspunktet. Også har du de som på et punkt i livet får en åpenbaring. «En uforglemmelig scene fra storfilmen 'A fish called Wanda' ble min bane. Etter å ha sett hvordan Jamie Lee Curtis tente på en klissnaken og russisksnøvlende John Cleese var valget enkelt. Det måtte bli russiskstudier på meg», sa student Sven Arne Myhre til Universitas i 1998, og gir dermed håp til alle som enda ikke har funnet sin vei. Svaret kan være rundt neste og mest uventede sving.

Universitas, 1998, Utgave 1

Kortskrek

Det var en gang kontanter. Og så var det også en gang en frykt for hvordan plastikkort ville være vanskelig å bruke, og dermed skape lange køer fordi folk ikke ville skjønne hvilken vei de skulle bruke det. «Plastikkort er fremtiden, sies det. Fordi det er så enkelt, lyder forklaringen. Men når fremtidens vidundermiddel skaper mer trøbbel enn kontanter ønsker mange seg tilbake til tidligere og enkle dager» skrev Universitas i 1993. Før i tiden slapp man nemlig «å sette all lit til et lite kort» og dermed «få høy temperatur i armhulene». Hvis bankkortet fikk svetten til å renne tilbake på 90-tallet, mon tro hvordan de hadde reagert på Paypal og Vipps.

Universitas, 1993, Utgave 21

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

enn akkurat det som holder for å komme seg gjennom eksamen?

I Ungarn har studentene siden i høst hatt jevnlig demonstrasjoner mot regjeringens utdanningspolitikk. Et eksempel på studenter som reiser seg mot innskrenkning av eller urettferdig, autoritær utdanningspolitikk. Jeg vet dette er et slitent spørsmål, men burde vi ikke ha en slags nordmann-dårlig-samvittighet over å sitte på toppen av en deilig akademisk frihetskake og ikke engang gidde å spise kremen? Har vi ikke en slags internasjonal «medstudentertil» plikt til å utnytte de godene vi har – som studentene i for eksempel Ungarn kan se langt etter?

Jo. Vi bør skjerpe oss og vi bør skamme oss. Studieturen er et supert utgangspunkt for å gjøre nettopp dette. Vi burde se den som en unik sjanse til å skape det levende studiemiljøet Blindern trenger. Selv om vi er voksne, trenger vi tydeligvis at eldre voksne drar oss i nakkeskinnet. Fakultetene må stille krav til faglig innhold på studieturene. I praksis vil dette innebære typisk sightseeing, med museer, gamle bygg og andre severdigheter. Videre bør fagutvalgene, som arrangerer turene, lete etter relevante arrangementer ved eksempelvis universiteter, slik som debatten nevnt ovenfor. Igjen bør dette gi oss en liten sukkerbit. Hvis vi dokumenterer at vi har fylt opp en faglig kvote,

bør det resultere i gyldig fravær tiden vi har vært borte fra undervisning. Slik slipper vi å komme tilbake til tidenes blåmandag med oppsamlet pensum og vite at du må være på alle kommende seminarer.

Vi burde ikke la studieturen gjøre oss (H)arry, men heller mer som Hermine. Alle andre dager i året er vi fordelt på Blinderns mange bygg, og de fleste utveksler sjeldent ord utenfor gruppearbeid på seminar. En ukes tid på et hotell i en fremmed by med folk som har samme interesser som deg – det kan bli russetid og Pærra, eller starten på et vakkert studiefellesskap. La oss håpe på det siste.

debatt@universitas.no

 Øyeblikket

av **Gina Grieg Riisnæs**

For hundene på Svalbard er det ikke alltid like lett å holde fokus med 11.000 svalbardrein vandreende rundt. Om vinteren skal reinen spise så mye som mulig, og helst ikke gå mer enn tre hundre meter om dagen for å spare energien under de kaldeste månedene. Det er med andre ord katastrofe hvis de blir skremt og begynner å løpe.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Aleksander Naug
Synne Hellevang
Ida Breili Davidsen
Solveig Bua Løken

DESKJOURNALIST:
Andrea Kunz

KORREKTURSJEF:
Thea Rosef

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Henrik Giæver**
h.s.giaever@universitas.no 986 70 257

FLERE INNBRUDD I POSTROMMET PÅ BJØLSEN

TØR IKKE MOTTA P

Beboere ved Bjølsen studentby har over en lengre periode opplevd tyveri av både kredittkort og regninger fra postrommet. Nå kritiserer de mangelen på tiltak.

Posttyv vol. 3

tekst Vibeke Johannessen og Rasmus Gorset Berg
foto Gina Grieg Riisnæs

I november i fjor skrev Universitas en sak om Ebba Skarland som

ble frastjålet to kredittkort fra postrommet på Bjølsen studentby. Påfølgende desember sendte Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) en e-post til beboerne der de nevner at de har gjennomført flere tiltak, som å montere sikringsbeslag på dørene,

forsterke veggene, sette inn innbruddsalarm og forsterket kameraovervåkingen. Tross tiltakene har det ikke blitt slutt på tyveriene.

Stjeler regninger

Beboer Ine Bakke Allum (21) har ikke opplevd forbedring etter flere innbrudd. I desember ble hun frastjålet både kredittkortregning og purring på betaling. Dette medførte at hun plutselig mottok varsel om oppsigelse. Nå velger hun å motta så lite fysisk post som mulig.

– Nå får jeg alt på e-faktura og «Digipost» fordi jeg rett og slett ikke kan risikere at slikt skjer igjen, forteller hun.

Allum kontaktet DNB og fikk beskjed om at de ikke kunne gjøre noe med purregebyrene på regningene, så de måtte hun betale. Hun tviler på at SiO klarer å fikse problemet, og valgte å ikke klage siden skaden allerede var skjedd.

– Det er tredje eller fjerde gang på under et halvt år jeg ser at dette skjer på Bjølsen. Det ser ikke ut til

at det å ruste opp kameraovervåkingen hjalp til med å stoppe tyveriene, og med dårlig informasjon fra SiO føler man ikke at de gjør noe med problemet, sier Allum.

Hun mener at SiO bør ta saken på alvor og gjøre flere tiltak for å ruste opp sikkerheten.

– De kan sette inn vakter fra Securitas, slik de gjorde da vi hadde flere overfallssaker i fjor. Kanskje også utføre flere inspeksjoner, foreslår hun.

Unngår nettsopping
Flere beboere, som ikke selv har opplevd tyveri, forteller til Universitas at de er redde for at det skal skje, på grunn av alle hendelsene, og unngår derfor å bestille varer fra nettet.

Mical Mussie bor også i Bjølsen studentby og forteller at hun er redd for å motta post til sin egen adresse.

– Jeg er redd for å motta post her på Bjølsen. Nå unngår jeg å bestille ting fra nettet, sier hun til Universitas.

Hun forteller

også at hun bevisst har unngått å bestille ting til leiligheten, i frykt for at det skal bli stjålet.

– Jeg måtte gå til banken for å hente et kredittkort jeg bestilte.

Da Universitas skrev et innlegg i en Facebook-gruppe for innbyggere i Bjølsen studentby i anledning denne saken, var det flere som rapporterte om lignende opplevelser.

SiO ser forbedring

Ifølge Gunn Kirsti Løkka, direktør for SiO bolig, er det vanskelig å vite hvorfor nettopp postkassanlegget på Bjølsen er så utsatt sam-

menliknet med de i SiOs andre studentbyer.

– Vi vet jo ikke om det er flere tyverier der enn i tilsvarende sentrumsnære private boliger, men for beboerne våre er det hovedsakelig Bjølsen vi har slike problemer, sier hun.

Hun spekulerer i om det kan ha noe å gjøre med at Bjølsen er mer sentrumsnært, men tør ikke konkludere med noe.

Hun forteller også at den nyeste hendelsen er den første rapporterte siden tiltakene de gjorde i desember, og håper det er et tegn på forbedring. Hun forteller at de vurderer å sette inn flere kameraer, men

utenom det kommer det ingen andre endringer i første omgang.

– Vi er usikker på hvordan det nyeste tyveriet skjedde, men saken er politianmeldt.

Ifølge Løkka politianmelder SiO alle tyverier som bli rapportert. Hun oppfordrer derfor alle som opplever eller mistenker tyveri å gi beskjed til SiO kundeservice og å anmelde forholdet til politiet. Hun tar gjerne imot tips om hvordan de kan forbedre informasjonen ut til beboere.

– Vi er like opptatte som studentene av at dette skal bli bedre. Vi anmelder alt som kommer til oss, sier hun.

universitas@universitas.no

Tiltak uten nytte: Til tross for tiltak som kameraer og innbruddsalarm på postrommet fortsetter tyveriene som før.

POST

Det er tredje eller fjerde gang på under et halvt år jeg ser at dette skjer på Bjølsen

Ine Bakke Allum, beboer ved Bjølsen studentby

FAKSMILE: UNIVERSITAS 23. NOVEMBER 2018

INNSTILLER PÅ BÅDE MARTE ØIEN OG SUSANN ANDORA BISETH-MICHELSSEN SOM NSO-LEDER:

— Skal vise landsmøtet hva jeg duger til

På Norsk studentorganisasjons (NSO) landsmøte kjemper fem om å bli Norges mektigste student. To av lederkandidatene har fått valgkomiteens velsignelse.

NSO-valg

tekst Runa Fjellanger, Henrik Giæver
illustrasjon Odin Drønen

Flertallet i NSOs valgkomite har innstilt på organisasjonens nestleder Marte Øien, samtidig har et mindretall innstilt på Susann Andora Biseth-Michelsen, leder av Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO).

Den nye lederen velges under landsmøtet som arrangeres i Tønsberg kommende helg.

De andre kandidatene til ledervervet er Maya Sol Sørgård, Lars Føleide, og Truls-Einar Johnsen. Alle tre opplyser til Universitas at de opprettholder sitt kandidatur.

Strategisk og faglig sterk

Marte Øien, som altså har flertallet i valgkomiteen i ryggen, har det siste året vært nestleder i NSO. I sin begrunnelse trekker NSO frem Øiens mange år med erfaring fra studentpolitikken.

– Flertallet mener Marte fremstår som en strategisk og faglig sterk leder, som gjennom sine år i studentpolitikken har hatt en stor utvikling, både politisk og personlig, heter det i

begrunnelsen.

Øien selv sier til Universitas at hun er fornøyd, men vil ikke spekulere i hvilke sjanser hun har for å vinne valget.

– Det er kjempemange gode kandidater i år, så det har vært vanskelig å ha store forventninger, men jeg har gjort mitt beste i møte med valgkomiteen.

Kreativ

Susann Andora Biseth-Michelsen, som får støtte av et mindretall i komiteen, får skryt for sine personlige kvaliteter og faglige bredde.

– Susann viser til kreative tanker på hvordan NSO skal synes godt for politikere og eksterne aktører, så fremt som innad, skriver valgkomiteen i sin begrunnelse.

– Jeg er glad, og fornøyd med gode ord fra valgkomiteen. Jeg kommer til å opprettholde kandidaturet mitt, sier Biseth-Michelsen til Universitas.

Hun har troen på at denne innstillingen kan hjelpe henne med å vinne valget.

– Ja, det tror jeg. Nå gleder jeg meg til å vise landsmøtet hva jeg duger til.

universitas@universitas.no

Valgkomiteens innstilling til sentralstyre:

- + Christen Wroldsen
- + Anne Marie Lund
- + Gard Frøvoll
- + Sandra Helene Dvergastein
- + Thiren Sriskantharajah
- + Marius Toresen
- + Aleksander Berget
- + Daniel Hansen Masvik
- + Pia Danielsen
- + Andreas Trohjel
- + Rebecca Marum
- + Gjermund Kvernmo Langset
- + Rebekka Opsal

Valgkomiteens innstilling til arbeidsutvalg:

- + **Leder:**
Marte Øien – innstilt med dissens
Susann Andora Biseth-Michelsen – mindretallets dissens
- + **Nestleder:**
Felipe Garcia – enstemmig innstilling
- + **Fag- og forskningspolitisk ansvarlig:**
Christina Eide – enstemmig innstilling
- + **Fag- og læringsmiljøpolitisk ansvarlig:**
Fatema Al-Musawi – innstilt med dissens
Julie Iversen – mindretallets dissens
- + **Velferd- og likestillingspolitisk ansvarlig:**
Fam Karine Heer Aas – enstemmig innstilling
- + **Internasjonalt ansvarlig:**
Stian Skarheim Magelssen – enstemmig innstilling

Ikke kvalifisert: Tine Eide er en erfaren journalist, men det er ikke nok til å kunne fortsette som universitetslektor ved Institutt for journalistikk og mediefag på Oslomet.

MÅ SLUTTE FORDI HUN IKKE ER PROFESSOR

Midlertidig ansatt ved Oslomet, Tine Eide, er redd for at høye krav til ansettelse for undervisere ved Oslomet vil føre til dårligere studiekvalitet.

Ansettelseskrav

tekst Hans Magnus Meland
foto Emeline Pischedda

– Jeg mener man ikke kan lese seg opp til å bli en god journalist, sier Tine Eide til Universitas.

Hun har vikarstilling som universitetslektor ved Institutt for journalistikk og mediefag på Oslomet. Her har hun vært midlertidig ansatt ved universitetet i snart to og et halvt år, av en treårsperiode. Det vil si at hun ikke får fortsette etter kommende jul. Hadde hun jobbet ett minutt lenger enn 3 år, hadde hun hatt krav på fast stilling.

Feil erfaring

Eide har tidligere jobbet blant annet i seks forskjellige redaksjoner i NRK, blitt kåret til «årets unge radioprofil» i 2016 av Prix Radio,

driver to podcaster, og har vært reporter for Salongen på NRK P2.

Eide har derimot ikke førstestillingskompetanse og kan derfor ikke fortsette hos Oslomet.

På spørsmål om hvilke krav som stilles til å bli ansatt som underviser ved Oslomet skriver seksjonssjef ved Oslomet, Cecilie Haugen Horn:

«Førstestillingskompetanse innebærer at man har doktorgrad eller kompetanse tilsvarende nivå. Dette er definert i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstilling av 09.02.2006 nr 129. Rektor ga i oktober 2017 anvisning på at ledige undervisnings- og forskerstillinger normalt skal lysnes ut med krav om førstestillingskompetanse.»

– Et dårligere tilbud

– Med kravene som stilles til undervisere ved en praktisk orientert

skole som Oslomet, vil studier som krever praktisk kunnskap, som for eksempel journalistikk, sykepleie og lærer, miste kvalitet, sier Eide, og fortsetter:

– Det er mange som sitter på verdifull erfaring og kompetanse, men som ikke kan få jobb.

Eide mener at praktisk kompetanse vil bli nedprioritert til fordel for teoretisk kompetanse i det som hovedsakelig er praktiske fag.

– Praktisk kunnskap er utrolig viktig når man skal utdanne folk til praktiske yrker. Selvfølgelig er det viktig med professor- og førsteamanuensiskompetanse, men når man bortprioriterer praktisk kunnskap, får studentene et dårligere tilbud.

Marie Knutsen Bruntveit er studenttillitsvalgt ved journalistikk på Oslomet og forteller at krav til undervisere har blitt diskutert i klassen.

– Personlig, og det er mange som er enig med meg, mener jeg at praktisk kompetanse burde i det minste bli likestilt med den teoretiske kompetansen.

Bruntveit forteller at det er til stor hjelp at undervisere har erfaring fra bransjen.

– Når det gjelder journalistikkstudiet, så er det viktig at studentene får vite hvordan det er å takle deadline, og hvordan hverdagen blir. Vi kan ikke bare ha undervisere som forsker på dette, vi trenger de som har vært i jobben.

– Jeg mener undervisere som

har praktisk og teoretisk kompetanse er best egnet til å utdanne folk.

– Praktisk kompetanse står høyt

Nina Waaler, prorektor for utdanning ved Oslomet, mener det ikke er en motsetning mellom å ha doktorgrad og å ha praktisk erfaring, og at kravene til undervisere hever kompetansen på både forskning og undervisning.

– Det vil føre til at studiene i større grad blir forskningsbaserte, slik både loven og forskriftene krever. Oslomet legger sterk vekt på å ha nær kontakt med arbeidslivet, og denne kontakten foregår både gjennom undervisning, praksis og en rekke forsknings- og utviklingsprosjekter, sier Waaler.

– Skjer det en nedprioritering av praktisk kompetanse og heller en satsning på teoretisk kompetanse?

– Nei, både praktisk og teoretisk kompetanse er helt nødvendig for å utdanne gode profesjonsutøvere. Relevans og praktisk kompetanse står høyt på agendaen både hos oss og i sektoren for øvrig, sier hun.

– Det er mange som sitter på verdifull erfaring og kompetanse, men som ikke kan få jobb

Tine Eide, universitetslektor ved Oslomet

ILLUSTRASJONSFOTO: ODIN DRØNEN

NY UNDERSØKELSE:

Mange ønsker å reise på utveksling, men få velger det

Over tre av fem studenter oppgir at de kunne tenkt seg å reise på utveksling, men bare 16 prosent gjorde det i 2018. – Vi må legge bedre til rette for at flere reiser ut, sier høyere utdanningsminister Iselin Nybø.

Utveksling

tekst Lena Jarstad

63 prosent oppgir at de kunne tenkt seg å ta deler av utdanningen i utlandet, men langt færre gjør det. 49 prosent, nesten halvparten av de spurte, oppgir også at de godt kunne tenkt seg å ta en hel grad i utlandet. Dette viser ferske tall fra Studentundersøkelsen, gjennomført av Sentio for Universitas og NSO, der tusen norske studenter deltok.

Økonomi som hinder

Ifølge forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø er økonomi grunnen til at mange dropper utveksling, i tillegg til at

de ikke vil være borte fra kjæreste, barn eller venner.

– Flertallet mener det er for dyrt. Derfor er det viktig at studentene får god informasjon om de økonomiske støtteordningene som finnes. Det trenger nemlig ikke å være dyrt å reise på utveksling, sier Nybø.

Kunnskapsdepartementet er nå i gang med en stortingsmelding om studentmobilitet. Nybø reiser derfor rundt på ulike utdanningsinstitusjoner for å få innspill fra studenter og ansatte om hvordan de bedre kan legge til rette for at flere drar på utveksling. Hun forteller at utdanningsinstitusjonene har en jobb å gjøre.

– Det er en del som forteller at utdanningsinstitusjonene ikke informerer godt om, eller oppmuntrer til utvekslingsopphold. Utvekslingsopphold må derfor i større grad være en naturlig del av studieløpet.

I Studentundersøkelsen svarer 78 prosent av studentene at de kjenner til en utvekslingsavtale ved sitt studiested.

– Stort potensiale

Norge har forpliktet seg til et mål om at innen 2020 skal 20 prosent av studentene som fullfører en grad, ha hatt et utenlandsopphold.

– I dag reiser 16 prosent av studentene ut, og i 2018 var det en

liten økning i antallet studenter som dro på utveksling. Vi er dermed på rett vei, men det er store forskjeller på hvor mange studenter universitetene og høyskolene sender ut. Vi må lære av de beste. Det må en kulturendring til, og ansatte og ledelsen må snakke opp det å reise ut, sier Nybø.

Regjeringen har også satt seg et langt større fremtidig mål, som Nybø selv støtter.

– Det er et mål på sikt at halvparten av studentene skal ha et utenlandsopphold i løpet av studiet. Derfor er jeg glad for at over

Mikalsen mener også at utenlandsopphold bør legges inn i studieløpet. Dette blir kalt «opt out»-utveksling. Utvekslingen vil fortsatt være frivillig, men studentene må selv aktivt velge å melde seg av.

– Utdanningsinstitusjonene må planlegge slik at det forventes at studentene skal dra på utveksling, i stedet for at man legger alt ansvaret på hver enkelt student. Vi vet det ofte er vanskelig å sette seg inn i denne prosessen, og det blir fort unødvendig knotete. Universitetene og høyskolene må

tilrettelegge slik at det blir enklere for studentene å velge å dra på utveksling.

Mikalsen synes også det er gledelig at såpass mange ønsker å dra på utveksling.

– Vi ser at studenter som drar på utveksling får et stort læringsutbytte av det, samt økt motivasjon for studiet. Man får

erfaringer og innsikt som man ellers ikke hadde fått hvis man kun studerte i Norge. Uavhengig av fagfelt, er utveksling en opplevelse som styrker utdanningen til hver enkelt student, sier Mikalsen.

Utvekslingsopphold må i større grad være en naturlig del av studieløpet

Iselin Nybø, forsknings- og høyere utdanningsminister

60 prosent av studentene i undersøkelsen svarer at de kan tenke seg å ta deler av utdanningen i utlandet. Det viser at det er et stort potensiale.

Forkjemper for utveksling

Leder i Norsk Studentorganisasjon (NSO) Håkon Randgaard

Studentundersøkelsen

+ Kunne du tenkt deg å ta deler av utdanningen din i utlandet?

Ja: 63%

Nei: 22 %

Vet ikke: 15 %

+ Kunne du tenkt deg å ta en grad i utlandet?

Ja: 49 %

Nei: 28 %

Vet ikke: 23 %

+ Kjenner du til om det på ditt studieprogram eksisterer en utvekslingsavtale med et utenlandsk universitet eller høgskole?

Ja: 78 %

Nei: 13 %

Vet ikke: 9 %

+ Studentundersøkelsen blir utført av Sentio på vegne av NSO og Universitas

Utveksling

+ «Opt out»-utveksling betyr at utenlandsoppholdet ligger som en del av studieløpet. Man må aktivt velge å ikke dra.

+ Gjennom Bolognaprosessen i 1999 forpliktet Norge seg til et mål om at innen 2020 skal minst 20 prosent av studentene ha et studieopphold på minimum tre måneder i utlandet.

+ Regjeringen har satt seg som et langsiktig mål at 50 prosent av studenter skal ha et studieopphold i utlandet.

+ En ny stortingsmelding om studentmobilitet, utveksling til og fra Norge, er forventet å komme i år.

Slik blir den nye NRK-skatten for studenter

På fredag ble det klart at den beryktede NRK-lisensen avskaffes til fordel for en NRK-skatt. Det kan være både bra og dårlig for deg som student.

NRK-skatt

tekst Henrik Giæver

Nå er det ikke lenger bare de med tv som skal sørge for at hju-lene i den flermediale rikskring-kasteren går rundt. Fra og med 2020 skal alle over 17 betale en egen skatt, som skal brukes til å finansiere NRK.

Dette kan slå ut på flere må-ter, avhengig av hvor mye du tje-ner, og om du betalte lisens fra før av.

Verst for snylterne

De som må betale mest i forhold til før, er de som ikke betalte li-sens fra før av. Tidligere var det slik at alle «fjernsynsmottakere» skulle betale en gitt sum hvert år. Lisensen lå på om lag 3000 kroner.

For flere var ikke dette noe de måtte forholde seg til, ettersom mange ikke har TV, samtidig som de kunne se NRK-serier på nettet.

Den tid er forbi. NRK-skatten differensierer ikke mellom de som har TV og de som ikke har det.

NRK-skatten betales ut fra inntekt, og ifølge NRK selv vil den nå fordele seg slik:

- Inntekt inntil 150.000 kroner: 200 kroner i skatt
- Inntekt mellom 150.000 og 200.000 kroner: 800 kroner i skatt
- Inntekt mellom 200.000 – 250.000: 1400 kroner i skatt
- Inntekt mellom 250.000 – 350.000: 1600 kroner i skatt

- Inntekt over 350.000 kroner: 1700 kroner i skatt

Belønner de som bor alene

Den nye ordningen vil imid-lertid slå best ut for de som bor alene, og betalte NRK-lisens fra før av. Da vil man i det minste spare 1300 kroner i året – og gjerne mer.

Tall fra Studentenes helse og trivsels-undersøkelse (Shot) fra 2018 viser nemlig at kun syv prosent av studenter har en inntekt på over 200.000 kro-ner i året. Altså vil de aller fles-te studenter slippe å betale mer enn 800 kroner i året for NRK.

universitas@universitas.no

Loppemarked
Korsvoll skole
27. og 28. april

Lørdag: kl. 10-16
Søndag: kl. 12-16

Auksjon begge dager kl. 13!

Facebook: @korsvolloppemarked
Instagram: @korsvollskolekorps
Hjemmeside: www.korsvollsk.no/loppemarked

Tilbudsguiden

AKTIVITET

Fangene på Fortet
Nydalsveien 28
0484 Oslo

post@fangenepafortet.no
Tlf: 22 60 40 00
www.fangenepafortet.no

Inspirert av TV programmet, utfordre venner eller kollegaer i 45 ulike celler! Lag et lag og samarbeid med fysikk, hjernetrim og morsomme oppgaver. Vi åpner også "The Cube", en helt ny aktivitet i løpet av våren!

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50
50 % studentrabatt på Dagsavisen

KLASSEKAMPEN

FÅ KLASSEKAMPEN TIL STUDENTPRIS:
Fra kun 105,- i måneden.

Se Klassekampen.no/student eller ring oss på 21 09 30 01.

PRØV GRATIS og uforpliktende i tre uker ved å sende SMS: ABO 3381 til 1960.

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet
Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

I starten av
din karriere?
Se mulighetene på
manpower.no

FORENING

Bli studentmedlem!

Gode fordeler og nettverk med 22.000 økonomer.
Kun kr 300,- i året!
www.econa.no

Studentmedlemskap hos oss koster kr 250,- og dekker medlemskap for hele studieløpet – til og med fullført mastergrad.

Sjekk samfunnsviterne.no/ medlemskap/student for fordeler.

Medlem av ANSA? Da kan du være medlem hos oss – gratis!

post@samfunnsokonomene.no
www.samfunnsokonomene.no
tlf: 90 86 75 20

Studerer du samfunnsøkonomi? Bli medlem av Samfunnsøkonomene – fagforeningen eksklusivt for samfunnsøkonomer.

Vi tilbyr blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning samt tilgang til Akademikernes bankavtale med Danske Bank.

Kun 300 kr i året.

MUSEUM

Norsk Teknisk Museum
Kjelsåsveien 143
0491 Oslo

Et eldorado for utforskende i alle aldre.
Husk SENT m/fiksefest 14.februar (18 år, kl. 19-23)

Studentbillett kr 100,-
Tlf: 22 79 60 00
www.tekniskmuseum.no
Facebook: Tekniskmuseum

Velkommen til oss!

Opplev Popsenteret - et moderne og interaktivt opplevelsesmuseum for norsk populærmusikk.

Syng i studio! Studentrabatt
Trondheimsvn.2 v/Schous plass
Tlf: 22 46 80 20

Se våre aktiviteter og program på popsenteret.no og [fb/popsenteret](https://fb.com/popsenteret).

SPA

Oslo Floating
Uranienborgveien 25
0355 Oslo

Tlf: 46 94 36 83
www.floatingoslo.no

Float Tanks for stressreduksjon. Førstegangspris kun kr 300,-. Gi deg selv en fortjent pause.

Slår tilbake m

Verdt jobben: Jitske Boomsma (24) mener «honours»-programmet vil gi studenter som er mer ambisiøse eller nysgjerrige på andre retninger muligheten til å utvikle seg gjennom egne interesser.

Fra høsten 2019 starter UiO et eget tverrfaglig «honours»-program mellom Det humanistiske fakultet og Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet for 20 studenter. Det er på tide, skal vi tro en av Nederlands pådrivere for programmet.

Honoursprogram

tekst Vemund Garden
foto Odin Drønen

Da Universitetet i Oslo (UiO) i 2018 annonserte at de ville starte et såkalt «honours»-program ble det møtt med kritikk fra Susann Andora Biseth-Michelsen, leder for Studentparlamentet ved UiO.

Fra høsten 2019 vil likevel 20 studenter ha anledning til å ta 35 studiepoeng i semesteret i et spesialtilpasset tverrfaglig studieprogram.

– Burde være for alle studenter

Biseth-Michelsen er positiv til at de mest motiverte skal få en ekstra utfordring, men mener dette kan gjøres innenfor ordinære studieprogramrammer. Hun kritiserer også ordningen for å se på videregående karakterer når de tar opp studenter til «honours»-programmet.

– De burde se på alternative opptaksmetoder. Jeg er usikker på hva slags opptakskrav som i dette tilfelle sørger for å ta opp de mest motiverte studentene,

det må de som strukturer programmet ta seg av, sier Biseth-Michelsen.

Hun synes ikke man burde måtte gå elitestudier for å få «honours»-plass.

– Vi var kritiske til at man skulle ta penger fra studentmassene og gi til få studenter, for det er slik vi ser det nå.

– Hjelper folk å vokse

Jitske Boomsma (24) har gått på «honours»-programmet i Nederland.

– Det gir studenter som er mer ambisiøse eller nysgjerrige på andre retninger muligheten til å utvikle seg på sine egne interesser, sier Boomsma til Universitas.

Hun beskriver det som et tøft program. Selv om det er mye jobb med et ekstra program ved siden av studiene, er hun ikke bundet til skolebenken.

– Jeg har et sosialt liv også. Noen ganger kan det være hektisk, men i programmet er det også mye frihet, så du må bare gjøre det du liker. De sier ikke «du må delta på dette kurset», og de tvinger deg ikke til å studere noe du ikke bryr deg om. Du kan utvikle ditt eget program med dine prosjekter.

Boomsma forklarer at hun har hørt at det norske skolesystemet i stor grad handler om

likhet, og at noen har kritisert «honours»-programmet for det. Men for henne er de positive sidene mye viktigere å fokusere på.

– Jeg mener det er et godt tillegg til studietiden din, og det kan virkelig hjelpe folk med å vokse videre.

For de som ønsker det mest

Marca Wolfensberger har jobbet med «honours»-programmet i Nederland siden 1999. Hun mener dette er en enestående mulighet for UiO. Mandag 1. april var hun på besøk ved universitetet for å snakke om sine erfaringer med «honours»-programmet. For henne er dette like naturlig å bruke penger på som utveksling og innleide forelesere.

– Det er universitetets ansvar å hjelpe alle studentene, og det samme gjelder for studenter som er veldig ivrige på å jobbe

Susann Andora
Biseth-Michelsen

ARKIVFOTO: HENRIK FOLLESØ EGBLAND

ot elitekritikk

hardere og som er motiverte. Hvis du ønsker å utfordre deg selv, kan et slikt program være et svar, forklarer Wolfensberger til Universitas.

– Jeg ser gjerne at det blir plass til mellom 10 og 15 prosent av studentene på universitetet. Men du må starte lite for å teste det.

Dette mener imidlertid ikke Biseth-Michelsen er bra nok.

– De godene som er skisserte er veldig gode tiltak for å bedre studiehverdagen, og jeg mener de burde være for alle studenter, sier Biseth-Michelsen.

– Ikke de beste

Wolfensberger mener det ikke kun er de «beste» studentene som kommer inn. «Honours»-pårdriveren er derimot klar på

– Vi var kritiske til at man skulle ta penger fra studentmassene og gi til få studenter, for det er slik vi ser det nå

Susann Andora Biseth-Michelsen, leder for Studentparlamentet ved UiO

at de studentene som ønsker å jobbe mest, er de som får prøve seg.

– De vil være veldig ivrige og motiverte. Jeg tviler på at de vil være de beste studentene. Kanskje de vil være de med bredest interesser.

Det er heller ikke en god idé å tilby det til alle, tror Wolfensberger.

– Ikke alle ønsker å studere så mye og så tungt. Mange studenter liker å gjøre forskjellige ting.

Hun er enig i at det finnes en liten risiko ved å ta penger fra andre studier for å lage et «honours»-program.

– Men som en institusjon må du gi et godt tilbud til alle studentene dine. Alle grupper må vokse. Folk tror at det er dyrt, noe det ikke er. Det brukes mye mindre på dette enn på lærerprogrammer, hjelpeprogrammer også videre.

Positiv: Marca Wolfensberger har jobbet med «honours»-programmet i Nederland, og mener det er like naturlig å bruke penger på som utveksling og innleide forelesere.

Plastic mecca: Først var plastisk kirurgi et svar på krig og sykdom. Så ble det et tilbud for overklassen. Nå er det på nesten alles lepper i Beirut.

LIBANESERE KAN TA BANKLÅN FOR Å LEGGE SEG UNDER KNIVEN:

— Hvis du har et problem du kan fikse, så hvorfor ikke

BEIRUT (Universitas): Maryam (29) reiste til Syria under krigen for å fikse tennene billigst mulig, mens Paul (25) skal bli plastisk kirurg. Hvorfor skal libaneserne på død og liv se så bra ut?

Libanon

Ingrid Ekeberg, utenriksredaktør i Universitas
Henrik Follesø Egeland, fotograf i Universitas

På t-skjorten til scenografistudent Maryam (29) står det «There is beauty in simplicity». Med lette håndbevegelser peker hun: ny nese, større lepper, øyenbryn som er tatovert på. For ikke å glemme tennene hun fikset i krigsrammede Syria i fjor, det var langt billigere enn her hjemme i Libanon. Hun har ikke noe imot å snakke åpent om inngrepene, men hun har bedt oss la være å bruke etternavnet.

– Folk her liker å se bra ut. De gjemmer det som er på innsiden, og tar heller vare på førsteinntrykket, sier Maryam. Hun strekker seg etter røykpakken sin.

– Skjuler det stygge og fremhever det pene.

– *Fake people.*

På konsultasjon hos kirurgen

Offisielle statistikker på hvor utbredt plastisk kirurgi er i Libanon, finnes ikke. Det er likevel flere bevis utover byens mange glatte panner og svulmende lepper. Den internasjonale kirurgorganisasjonen anslo i 2016 at nesten 80.000 kosmetiske inngrep, både kirurgiske og ikke, hadde funnet sted i Libanon året før. Holdt opp mot befolkningen betyr dette 16 av tusen innbyggere, det fjerde høyeste i verden. Hos Libanons «First National Bank» kan du ta opp lån på opptil 5.000 amerikanske dollar for å fikse på utseendet. Og ganske så visst, på venteværelset til Dr Nizar Chebab er brosjyrer for «Beauty loans» møysommelig lagt frem på et bord.

– Jeg har hatt nordmenn her før, røper kirurgen, idet vi slipper inn på kontoret hans etter stengt tid. Hit kommer alt fra 16 år gamle jenter til godt voksne damer, for å fikse på nesser, lepper, pupper og mage. For kirurgen er det viktig å understreke én ting: Libanesiske kvinner, de opererer seg for sin egen del, tror han. Men ikke alle får et ja fra Dr. Nizar. Hans rettesnor er at dersom man skal få et godt resultat, må man ha en god grunn.

– Jeg liker kunst og jeg liker kvinner. Jeg ønsker å gjøre dem vakre, sier kirurgen.

– Som deg! Han ler vennlig. Et silikonbryst ligger på bordet mellom oss.

– Når en kvinne kommer hit skjønner jeg fort hvorfor, men det vil jeg aldri si til henne. I stedet sier jeg: Du er veldig vakker, hva er det som plager deg?

Han blunker. For Dr. Nizar, han har nok tippet det allerede.

Et besøk på Beauty Center

På utkanten av byen sitter Maryam med bena i kors inne på søsterens kontor, på et skjønnhetssenter de to åpnet sammen for litt over et halvt år siden. Det er mandag formiddag, og kundene lar foreløpig vente på seg. Men skjønnhetssentre i landet er god butikk, eller «Big business», som Maryam kaller det. Libanesiske kvinner er ikke fremmede for å ordne hår, sminke eller sole seg før hverdag og fest, forklarer hun. Tv skal være en sentral årsak til det: Fra såpeoperaer til nyhetsankere er det vanskelig å få øye på noen som ikke åpenbart har fikset på noe. Maryam kunne derimot ikke brydd seg mindre om dem.

– Jeg var ærlig med meg selv og hva jeg ikke likte, så jeg endret det. Jeg bryr meg ikke om hva andre folk synes, men jeg vil se fin ut for meg når jeg ser meg i speilet, sier hun likefrem.

– Men folk sier jeg er penere nå. Dessuten er det lettere å ta selfier, før måtte jeg alltid ta bilder fra siden. Hun fisker opp en telefon og viser bilder av sitt «gamle jeg». Maryam på fest med venninner, Maryam på ferie, på vei til jobb, alltid med ansiktet vendt mot den ene siden så nesen skal virke mindre.

– *Hvordan er reglene for plastisk kirurgi når man er muslim?*

Maryam tar seg en liten tenkepause.

– Mmm, sier hun og trekker på det.

– Det er ikke haram hvis du ikke forandrer på for mye, mener hun og holder opp telefonen så vi kan se at det ikke er snakk om de helt store endringene.

– Men se så stygg jeg var før, ►►

Kirurgen: I 30 år har kvinner i alle aldre innrømmet sine største komplekser for Dr. Nizar Chebab, i håp om å få hjelp. Er kundene hans fornøyde, lurar vi på. – Thank God yes, forsikrer han.

**Jeg liker kunst og jeg liker kvinner.
Jeg ønsker å gjøre dem vakre**

Dr. Nizar Chebab, plastisk kirurg

UNIVERSITAS I LIBANON

Maryam: Ny nese, nye tenner, større lepper og øyenbryn som er tatovert på. Det siste er nok ikke helt i tråd med Islam, tror Maryam. Men det andre tenker hun er helt greit.

◀ sier hun og flirer. Tolken ler så han setter kaffen sin i halsen.
Hun vender seg mot fotografen.
– Har du fikset på nesen? Maryam hever de tatoverte øyenbrynene.
– Den er veldig liten!

En tur til sykehuset

Så har turen kommet til turnuslege Paul Beainih (25), ved American University of Beirut (AUB). Han har gått med på å møte oss på universitetssykehuset, men det skal gå nesten to timer fra avtalt møtetid, til han kommer hastende mot oss i hvit legefrakk.

– Motorsykelulykke, sier han oppglødd. Paul fikk riktignok bare se, men ikke røre. Like fullt synes han det var utrolig spennende.

– Eh, men ikke så bra for pasienten da, legger han til samvittighetsfullt.

– Skal vi gå?

Drømmen til Paul er å bli plastisk og rekonstruktiv kirurg. Det er langt mer enn bare å glatte ut neser, understreker han, mens vi rusler mot en benk inne på selve universitetsplassen. Den hvite frakken er fortsatt på.

– Det er et helt utrolig vidt felt. Du får møte folk fra alle lag i samfunnet, sier han.

– Du får jobbe med dem som har skadet seg i krig, og de som bare vil fikse på nesen.

Paul trekker frem krigsskader og rekonstruksjon etter sykdom mens han løfter den ene hånden, og nese- og brystoperasjoner mens han løfter den andre. De vektes mot hverandre et lite øyeblikk:

Folk sier jeg er penere nå

Maryam (29), scenografistudent

Rike, fattige, syke og friske. Ifølge AUB skal inngrep i befolkningen ha økt med mellom 10 og 20 prosent etter krigen i 2006, da Israel angrep områder sør i landet. Krig er med andre ord også en viktig

faktor for eksplosjonen av plastisk kirurgi.

– Hva synes du om skjønnhetsstandardene i Libanon?

– Alle blir påvirket av andre, sånn er det overalt. Mange kvinner blir også påvirket

av det de ser på tv, og tenker at det er skjønnhet, sier han med et sukk.

– Skjønnhet er relativt. Ta nesen din for eksempel, den er ikke perfekt fra et estetisk ståsted, sier Paul og fester blikket.

– Men! Den passer godt til fjeset ditt,

legger han til lynkjapt.

– Og kanskje ikke en idealse nese ville passet.

På hjemveien

Paul står opp hver dag klokken seks for å reise til universitetet fra der han bor med moren. Han er vanligvis hjemme tolv timer senere. Moren er lærer, og faren, som han nettopp mistet, eide sin egen butikk. Ettermiddagssolen på universitetsplassen er i ferd med å gli over i en kveldssol. Et semester ved AUB, som er rangert som Libanons beste universitet, kan komme opp i 20.000 norske kroner i semesteret.

– Foreldrene mine har vært veldig motiverende, og støttet meg masse. Jeg vet at det har kostet dem, sier Paul. Når han fullfører studiene om to år, blir han familiens første kirurg. Han blir også den første som driver med plastisk kirurgi.

Krig: Paul Beainih (25) trekker frem Libanons plass i Midtøsten som en viktig grunn til hvorfor de har slått seg opp på plastisk kirurgi: Krig og konflikt skal være en sentral årsak. De er imidlertid langt fra alene, og industrien møter hard konkurranse fra naboland på alle kanter.

Paul påpeker at ethvert samfunn trenger plastiske kirurger.

– Hvis du har et problem du kan fikse opp i, så hvorfor ikke. Men kommer det noen med et bilde av en kjendis, og vil se ut som dem? Han rister på hodet.

– Det er latterlig.

På skjønnhetssenteret gjør Maryam seg klar for ettermiddagsundervisningen på Det islamske universitetet. Der studerer hun scenografi, selv om grafisk design kanskje interesserer henne mer. Hun forteller at hun er glad i å tegne, og særlig inspirert av kubismen.

– Jeg liker at alt er ryddig i livet. Jeg liker rette linjer, sier hun. Søsteren kommer inn og lurar på om hun snart får ta over kontoret sitt, og vi er snart på vei ut i lokalet.

– Hadde du dårlig selvtillit før?

– Nei, sier Maryam umiddelbart.

– Men jeg ville likevel gjøre det for å få det enda bedre med meg selv.

På hver sin side av byen reiser Paul og Maryam hvert til sitt. Vi er derimot ikke ferdige helt enda.

En time hos psykologen

Dr. Nizar liker det som er vakkert. Maryam vil være mer fornøyd med det hun ser i speilet. Paul har latt seg fascinere av faget. Banklån, velvære og krig. Men er det likevel noe vi overser? Siste stopp blir en tur innom sosialpsykolog Charles Harb, ved AUB.

– Hvis dere skal skrive om plastisk

kirurgi i Midtøsten, så ikke få det til å virke som om alle kvinner her har plastisk kirurgi, for det stemmer ikke, er hans åpningsreplikk.

Døren inn til hans noe rotete kontor, komplett med stabler av bøker og en uoversiktlig tavle, minner om at universitetskontorer stort sett er like over hele verden.

– Kvinner i Midtøsten har det med å bli eksotifisert av pressen.

Hvorfor tok vi turen hit? Fordi Harb har forsket på hva vi leter etter hos en make, og jakten på det attraktive ledet han naturligvis til landets storindustri. Han

forteller at ettersom plastisk kirurgi er det

VISSTE DU?

Libanon er på delt fjerdeplass med Italia over flest kosmetiske inngrep i befolkningen per innbygger på verdensbasis, kun slått av Sør-Korea, Taiwan og Belgia

(Kilde: ISAPS, BoF, 2016).

vanlige på libanesisk tv og film, har det uten tvil påvirket idealene for skjønnhet i landet.

– Så jeg tok utgangspunkt i tanken: Hvis jeg vil gå ut med noen, hvordan reagerer jeg på at de har tatt plastisk kirurgi?

Universitetets forskere viste respondenter bilder av folk med kosmetiske inngrep, noen uten, og til slutt: noen der det var kjent at de hadde operert seg. De med plastisk kirurgi var de mest tiltrekkende, helt til respondenten visste at et inngrep var gjort. Da falt de ned på, eller under, kontrollgruppen.

– Plastiske kirurger tjener penger på vårt primale ønske om å finne noen som er fysisk tiltrekkende, sier han og sukker.

– Og så blir du lurt.

KONKURRERER OM Å BLI NORGES FREMTIDIGE AMBASSADØRER:

— En våt drøm fo

Langvarig drøm: Eirin Aavik Schanke har drømt om innpass på aspirantkurset i årevis. — Jeg har aldri vært gjennom noe lignende, så jeg synes det var gøy å få testet seg litt, sier hun om opptaksprosessen.

William (25) og Eirin (26) har vært gjennom en intens opptaksprosess i håp om å få innpass i UD's eksklusive aspirantkurs – og dermed bli Norges fremtidige diplomater.

Aspirantkurs

tekst Une Solheim
foto Gina Grieg Riisnæs

Siden nyttår har hundrevis av unge lovende stegvis konkurrert om plass til det prestisjetunge aspirantkurset til Utenriksdepartementet (UD), et treårig trainee-program med sikte på fast jobb i utenriktjenesten. Dersom søkerne kommer gjennom det trange nåloyet, kan de bli Norges fremtidige ambassadører. Rundt 400 søkere har blitt til 34 finalister. Av disse

vil kun 15 få tilbud om plass. Universitas har møtt to av de som spent venter på svar, etter å ha blitt ferdige med alle opptaksrundene.

– Aspirantkurset er jo en våt drøm for alle samfunnsvitere, forteller William Westerveld Jensen (25) med et lurt smil om munnen.

– Jeg har egentlig tenkt at det var helt urealistisk å bli tatt opp, men det skadet jo ikke å gi det et forsøk. Plutselig kom jeg sykt langt og nå føles det helt reelt.

Brexit og handelskrig

Jensen sitter i et stilrent møterom i 10. etasje hos advokatfirmaet Wikborg Rein, hvor han jobber med kommunikasjon og intern prosjektledelse. Firmaet tilbyr både høyere lønn og bedre betingelser enn UD. Likevel ville han ikke nølt med å takke ja dersom UD skulle tilby han en plass på aspirantkurset.

– Jeg trives godt her, men jeg ønsker å jobbe mer faglig med det jeg faktisk har studert. Dessuten er det gøy å være der de store begivenhetene utfolder seg. Det hadde vært veldig spennende å jobbe med Brexit og handelskrig, og det kan jeg gjøre som diplomat i UD.

Med en bachelor i sammenlignende politikk fra Universitetet i Bergen og en master fra det prestisjetunge universitetet London School of Economics har Jensen en solid faglig bakgrunn. Han har hatt et utvekslingsopphold på universitetet Sciences Po i Pa-

ris, og underveis i studieløpet har han vært praktikant og lokalt ansatt på Norges ambassade i Budapest.

– Å være praktikant var spennende, spesielt siden jeg var i Ungarn midt under flyktningkrisen. Men det så enda kulere ut å være diplomat, sier han lattermildt.

Som diplomat i UD må man tilpasse seg et liv utenom det vanlige. Mange vil bo mer i utlandet enn hjemme i løpet av karrieren. For noen virker det kanskje skremmende og uforutsigbart, men for Jensen kunne det ikke vært mer spennende.

– Jeg tror jeg ville blitt ekstremt rastløs av å bo i Oslo for lenge. Tanken om et liv i utlandet er veldig bra.

Vaskeliste og personlighetstest

Det er lett å få inntrykk av at det kun er vidundermennesker som får jobbe som diplomater. Jensen forsikrer likevel om at også han har noen svake sider. I leiligheten som han deler med en kompis på Løkka ble det behov for å henge opp en vaskeliste med signaturkrav for å unngå at det gikk for lang tid mellom hver gang.

– Jeg kan av og til være litt rotete og ustrukturert på privaten. En venninne dro en gang opp en krøllet pc-lader opp av sekken og mente det symboliserte livet mitt.

I siste runde av opptaksprosessen må søkerne gjennom en personlighetstest som analyseres sammen

r samfunnsvitere

med psykolog.

– Den var definitivt ikke som «Sånn er du» med Harald Eia. Testen var utfordrende å svare på, men resultatene var tilsvarende interessante å få analysert, forteller han.

Resultatene viste at Jensen hadde ekstremt høye utslag på kreativitet og nysgjerrighet, og ekstremt lavt på emosjoner.

– Sjefen min fleipet med at det kunne forklare mitt manglende kjærlighetsliv.

Kina og øl

Eirin Aavik Schanke (26) er ennå ikke ferdig med juss-studiene, men valgte likevel å søke seg til aspirantkurset. Til sommeren er hun nyutdannet jurist og kanskje en av UDs unge lovende diplomater.

– Det er jo en omfattende prosess med mange steg, men den er nok ikke så skummel som mange frykter. Jeg opplevde hele opptaksprosessen som veldig grei egentlig.

Hun forteller at aspirantkurset har vært en langvarig drøm, og at hun har valgt utdanning og utenlandsopphold etter hva hun håper UD ser etter.

– Min største frykt er å ha en kjedelig hverdag.

Jeg ønsker å jobbe mer faglig med det jeg faktisk har studert og være der de store begivenhetene utfolder seg

William Westerveld Jensen, prosjektleder i Wikborg Rein og kandidat

Å jobbe for UD virker sykt spennende og man får gjøre masse gøy!

Schanke har i likhet med Jensen en imponerende CV. Som 17-åring fikk hun sitt første utenlandsopphold på utveksling i den konservative staten Utah i USA. Etter videregående dro hun til Kina og jobbet som engelsklærer. Hun ble dypt fascinert av Kina og valgte å bli der et år til for å lære seg språket. Det var riktignok ikke et helt tilfeldig valg. Kinesisk er nemlig et av satsningsspråkene UD søker etter.

Schanke forteller at hun snakket språket relativt bra da hun bodde der, men at mye er glemt siden oppholdet. Hun var derfor nervøs da UD skulle teste språkferdighetene hennes.

– Jeg lærte meg jo mest small-talk, og ordforrådet mitt preges av at jeg var 19 år da jeg lærte det. Så da UD på kinesisk spurte om hobbyene mine, kunne jeg bare svare at jeg var glad i å gå på bar og drikke øl, ler hun.

Rare reisemål

Etter Kina har Schanke hatt flere utenlandsopphold. Først som praktikant på ambassaden i Romania og senere som utvekslingsstudent i Ungarn. På fritiden har hun reist til blant annet Nord-Korea, Iran, Usbekistan og Kasakhstan.

– Jeg synes det er gøy å dra til litt rare, utypiske land. Men jeg kan også ligge ukevis på en strand i Spania.

Dersom Schanke blir tatt opp som aspirant håper hun å bli utstasjonert i Øst-Europa eller Kina. I motsetning til Jensen er hun lei av å lese om Brexit og Trump, og synes det er mer spennende å få innsikt i politiske forhold som få andre kan noe særlig om.

– I Øst-Europa er det så mange kontroversielle regjeringer som gjør mye uforutsigbart. Det er jo kjempespennende, men norske aviser dekker det ikke. Jeg vil jobbe med land ikke alle har kunnskap om.

Schanke mener det er en myte at kun perfekte kandidater blir tatt opp til aspirantkurset. Selv har hun søkt på andre jobber med mindre konkurranse uten hell, og dessuten har hun ikke toppkarakterer.

– UD ser mer på om man har en passende bakgrunn og om personligheten er egnet for krevende utenlandsopphold. Bakgrunnen min som jurist og ferdighetene mine i kinesisk er nok avgjørende for at jeg har kommet så langt i prosessen. Dessuten viser flere utenlandsopphold at jeg er tilpasningsdyktig til nye kulturer.

Beinhard konkurranse

Vibeke Rysst-Jensen møter oss i hovedresepsjonen til UD. Rundt halsen bærer hun adgangskortet sitt i et knæsje rosa bånd som reklamerer for Norges valgkamp mot en plass i FN's sikkerhetsråd i 2020. Det er ikke tvil hvor vi befinner oss idet vi passerer utenriksminister Ine Marie Eriksen Søreide som venter på at heisen skal åpne seg.

For tjue år siden var Rysst-Jensen selv gjennom ►►

Krevende opptak: William Westerveld Jensen jobber i dag hos Wikborg Rein, bare et steinkast unna Utenriksdepartementet. – Det krever sitt å forberede seg, møte opp, og levere på alle testene. Forhåpentligvis er dette første og siste gang jeg gjennomfører opptaksprosessen, sier Jensen.

Dette er opptaksprosessen:

- + Velger du å søke Utenriksdepartementets aspirantkurs, ønskes du lykke til, ifølge Utenriksdepartementets nettsider. Søknadsfristen for CV og søknadstekst er som regel tidlig i januar.
- + Søkere som tilfredsstiller de formelle kravene får tilsendt nettbaserte evne- og ferdighetstester. Av disse kommer omtrent 80 søkere videre til neste runde.
- + Runde to består av en nettbasert, skriftlig prøve på fem timer. Besvarelsene sensureres anonymt av en universitetsprofessor. De om lag 36 beste inviteres til en svært omfattende sluttrunde hos UD i Oslo.
- + Finaleuken består av intet mindre enn intervjuer, gruppeøvelse, språktest, kunnskapstest og en større personlighetstest som vurderes av psykolog.
- + Omtrent 15 kandidater får tilbud om plass som aspiranter i utenriktjenesten.

Blir kanskje kollegaer: Jensen og Schanke er blant de 34 finalistene til aspirantkurset. Av disse vil kun 15 få tilbud. Beskjeden får de like før påske.

◀ den nervepirrende opptaksprosessen til aspirantkurset. I dag er hun avdelingsdirektør og leder for opptaket.

– Drømmeaspiranten er svært tilpasningsdyktig, glad i å lære nye ting, og en som tør å spørre om hjelp når oppgavene blir for store, forteller hun.

Bildene på kontorveggene til Rysst-Jensen røper et liv utenom det vanlige: landskap og mennesker fra hennes egne opphold i Elfenbenskysten og Zambia. Det viser hvilket liv aspirantene kan vente seg i utenrikstjenesten.

– Kandidatene skal gjerne være internasjonalt orientert og interessert i det som skjer utenfor Norge. Dessuten bør man ha relativt gode karakterer, hovedsakelig A og B, selv om annen erfaring til en viss grad kan veie opp.

Interessen for å jobbe som diplomat er stor og opptaket er preget av sterk konkurranse. De fleste aspirantene har mastergrad, innenfor et samfunnsvitenskapelig fag, men også mange med humaniora, økonomi og jus. Gjennomsnittsalderen på søkerne pleier å ligge på rundt 28 år.

– Noen søkere kan være best i sine kull, men hvis de ikke har en passende personlighet kan det være de passer bedre på andre arbeidsplasser, sier hun.

De få som faktisk får ta del i selve aspirantkurset har mye å lære. Kurset går over tre år og aspirantene skal bli godt kjent med det diplomatiske håndverket. De skal få en solid innføring i norsk kultur og næringsliv, lære språk og utsendes til en ambassade med krevende forhold.

– Krevende forhold kan bety mye. Det kan være dårlig luftkvalitet i Beijing, krigsrammede Kabul, varemangel på Cuba eller høy kriminalitet i Guatemala, sier Rysst-Jensen.

Dette ser ikke ut til å slite på motivasjonen til UD's diplomater. Arbeidsplassen har en svært lav «turn over» på kun 1 prosent. De aller færreste velger å slutte når de først kommer inn.

Diplomat og småbarnsfar

William Westerveld Jensen og Eirin Aavik Schanke må vente til påsketider før de får den nervepirrende be-

skjeden om de blir tatt opp eller ikke. Etter det venter tre minst like tøffe og lærerike år.

En som allerede har kommet seirende ut av både opptaksprosessen og aspirantkurset er Morten Aulund (30).

– Kurset er et privilegium uten like, sier han.

Aulund søkte tre år på rad, før han var blant de heldige som ble tatt opp. Han roser UD for en omfattende opplæring, og det sosiale miljøet.

– De andre aspirantene blir som en ekstra familie, man blir veldig glad i hverandre. Mange kull holder sammen i årevis og møtes jevnlig for å dele erfaringer.

Nå jobber han sitt siste år hos Norges representasjonskontor i Palestina. Der har Norge vært tilstede siden 1999 i Al Ram, en forstad utenfor Jerusalem.

– Arbeidet går i hovedsak ut på å forvalte bistand

til palestinerne i tillegg til det politiske forholdet mellom Norge og palestinske myndigheter. Det er utrolig spennende å jobbe og bo her, selv om det tidvis kan være krevende gitt dagens situasjon, forteller han.

Med seg til Jerusalem har Aulund med seg sin australske kone og deres to barn. Han er glad for at han kan kombinere livet som småbarnsfar med jobben som diplomat. Det er riktignok ingen selvfølge.

– Å være diplomat kan medføre stor inngripen i partnerens liv og man er nødt til å tenke som et team. Det er viktig å ta beslutningen sammen.

Diplomatiet har rykte på seg for å være preget av luksus, med flotte lunsjer i mektig selskap. Aulund mener dette ryktet henger igjen fra gamledager.

– Plutselig sitter man flere timer i en varm, ristende bil gjennom ørkenen, og det er lange dager med mye arbeid. Det er lite pump og prakt og det blir færre og færre slike typer tradisjoner.

Min største frykt er å ha en kjedelig hverdag

Eirin Aavik Schanke, jusstudent og kandidat

Fra aspirant til sjef: Vibeke Rysst-Jensen ble tatt opp på aspirantkurset for 20 år siden. I dag er hun avdelingsdirektør i Utenriksdepartementet og leder for opptaket.

pedagog —
studentene

6 av 10

lektorstudenter

er med. Er du?

Send PS til 02014 for å bli medlem
Det er **gratis** og bare fordeler.

Les mer på pedagogstudentene.no

DEBATT

debattredaktør: **Selma Jøner**
debatt@universitas.no 938 08 470

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

– Hyrdestund under skolefester

Norges Handelshøyskole (NHH) sin studentavis K7 Bulletin, fikk torsdag i forrige uke bli med inn i en av skolens best bevarte hemmeligheter – Truseloftet.

Loftet skal angivelig ha blitt brukt til «hyrdestund under skolefester» i fordums tid, men har de siste årene vært «tilnærmet utilgjengelig» for studenter.

For å finne frem må man begi seg ut på en omstendelig reise rundt i skolebygget:

Ned i kjelleren, inn en tung metallør, gjennom en luke og videre inn i en underjordisk gang.

Hvorfor dette sagnomstuste rommet i kjelleren har fått tilnavnet loft, vites ikke, men de skarpe journalistene i avisen har trukket denne konklusjonen etter sitt besøk:

– Truseloftet består av store mengder gamle Hansa-flasker, som vitner om at studenter har oppholdt seg der.

Godt observert.

Også studenter med vans

I Unikum, studentavisen til Universitetet i Agder (UiA), tar Olea M. Norset ansvar for å knuse noen såkalte myter om studentpolitikken.

– Har du noen gang vurdert å engasjere deg i noe, men latt være fordi du tenker at du ikke er «en type som holder på med slikt»? spør hun, og fortsetter:

– Mange har nok et inntrykk av at man må kle seg som om man kommer fra Oslo vest, og holder cham-

pagnefrokost hver helg. Dette stemmer ikke. Vi er også studenter med strikkegensere, olabukser eller Vans.

Man kan ikke annet enn å applaudere UiA for sitt inspirerende mangfold.

En annen myte hun ønsker å komme til livs, er at det å bli valgt som studentpolitiker er en «popularitetskonkurranse».

For å være ærlig tror jeg ikke noen tror det.

Skal vi gjøre studietiden bedre, må vi gjøre det sammen

Ensomhet

Andreas Oftedal, leder av Høyres studenter

Neste gang du sitter i forelesningssalen syns jeg du skal se utover rommet. Tenk at noen av de du omgås med jevnlig sliter med ensomhet. Vit at de trenger at du gjør noe med det.

SHoT-undersøkelsen rapporterer om stor ensomhet blant alt for mange studenter. Nesten en av tre studenter oppgir at de ofte føler seg ensomme. Debatten er løftet til nasjonalt nivå, men det er ikke nødvendigvis der løsningene ligger. Alle problemer kan ikke løses over statsbudsjettet. Det er ikke alltid ekstra bevilgninger det handler om.

Hvis du vil ha et varmere samfunn så må du bidra selv

inkluderer også psykisk helse. Det er kommunen som kan sikre plass til nye studentboliger i reguleringsplanen, og det er kommunen som kan tilby studenthus til studentene i lokalområdet. En hybel på 12 kvadrat gir nemlig ikke rom nok for at studentene skal kunne ha et sosialt liv. I år er det lokalvalg. Derfor oppfordrer jeg studenter landet over til å stille sine kandidater til ansvar og kreve gode lokale løsninger på de utfordringene de opplever i sin hverdag. Enten det er å få realisert et nytt studenthus, en kje-lerpub på campus, eller et lavterskeltilbud for de som trenger noen å prate med.

Politikernes jobb er å tilrettelegge, men det alene kan ikke løse ensomheten. Vi studenter må også ta ansvar. Det er våre medstudenter som sliter. Det er de vi deler lesesal med som sitter hjemme ensomme på kveldstid og som

ikke har noen planer i helgene. Hvis du vil ha et varmere samfunn så må du bidra selv. Du må se de som ikke blir sett, lytte til de som ikke blir lyttet til, invitere de som ikke blir inkludert og ta inn de som står utenfor. Skal vi klare å gjøre studietiden bedre, så må vi gjøre det sammen.

Gjør Exphil valgfritt

Exphil

Terje Hovet Horpestad, leder og førstekandidat for Moderat liste ved UiO

Exphil er et obligatorisk fag for studenter på UiO. Faget har som formål å «å utvikle studentenes evne til å forholde seg reflektert til vitenskapene i dag». Faget gjennomgår ulike tenkere og ideer og består i seminarundervisning, forelesninger, tekstskriving og en hjemmeeksamen.

Et fag som vil utvikle vår «evne til å forholde seg reflektert til vitenskapene i dag» er ikke en passende beskrivelse av Exphil. Faget hopper i sin framstilling av vitenskapshistorien fra Aristoteles til Descartes, og utelater mange sentrale tenkere som har formet dagens vitenskap (f.eks. Francis Bacon). Hvordan skal vi studenter forholde oss reflektert til vitenskapene i dag, når Exphils framstilling av vitenskapshistorien har slike alvorlige hull?

Exphils slette kvalitet gjenspeiles i hvordan studiet fungerer i praksis. Forelesningene er omstendelige og har liten nytte. Frafallet er stort. Tre gode venner av meg droppet forelesninger,

leste «Exphil på 1– 2-3» i stedet for pensum og fikk likevel A. Dette er ikke godt nok for et fag på universitetsnivå.

Det virker som om Exphil ikke helt har klart overgangen fra et rent dannelsesfag. Uten å vekke en evne til refleksjon vi studenter har nytte av i vårt eget studium, beholder Exphil et utvalg av tekster fra filosofer og etikere, uten å gi en god framstilling av sammenhengene mellom dem. Resultatet blir at Exphil gjør en dårlig jobb hva det gjelder både danning, sammenheng og refleksjon.

Løsningen slik jeg ser det er å gjøre faget valgfritt – i kombinasjon med å endre det til å ha økt relevans for studentenes studieretning. Mange

slike fag finnes allerede, f.eks. rettsfilosofi på jussen. Den brede, overfaglige framstillingen av vitenskapshistorien og etikken hører hjemme på studieforberedende linjer på videregående.

Vi i Moderat liste stoler på studenten. Vi mener at hvis du tenker et filosofifag er riktig for din faglige utvikling, skal du få lov til å velge det. Men du skal ikke tvinges til å måtte ta en eksamen i et fag som ikke hører hjemme på universitetet slik det er i dag.

Ukas tweets:

Reidar Pettersen @ReidarP
#nrkdebatt Hva blir den neste humbugutdannelsen? ...et teologisk fakultet? Overtroisk høyskole?

Hvem skal fortelle ham at vi allerede har et teologisk fakultet?

Amund Aarvelta @aarvelta
Jeg driver og lager kurs. Er det noen som kan gi meg et eksempel på et dårlig skrevet leserinnlegg. (gjørne «studentpolitisk») #eksempel

Ja. Hundre prosent.

Stine I. Eriksen @stineie
Vet ikke helt hvorfor jeg sitter i en forelesning til et fag jeg ikke har, og gjør en innlevering jeg ikke trenger å gjøre. #kaffetåka

Du bare elsker å studere du din lille tullebukk.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Det er galt å innskrenke abortloven

Abortlov

Maya Sol Sjørgård, leder for Velferdstinget i Oslo og Akershus

Det er de gravide selv som vet best om de ønsker å bære frem flerlinger. Velferdstinget i Oslo og Akershus ser på retten til fosterreduksjon som en rettighet vi ikke bør innskrenke.

Erna Solberg sa i sin nyttårstale at kvinner bør få barn tidligere, slik at de rekker å få flere barn. KrF er enig i dette, og brukte mesteparten av regjeringsforhandlingene til å innskrenke retten til fosterreduksjon. Tirsdag gikk høringsfristen ut for å gi tilbakemeldinger til hva man mener med denne lovendringen. Velferdstinget i Oslo og Akershus mener dette er helt feil vei å gå.

Mange unge kvinner er studenter, og en slik lovendring vil ramme alle. Dette anses som en innskrenkning av studenters rettigheter. Det finnes andre løsninger som gjør det lettere å få barn i studietiden, samtidig som

man kan bidra til å redusere aborttallene ytterligere.

Ifølge Folkehelseinstituttets rapport om svangerskapsavbrudd i 2017 ble det gjennomført 12 733 aborter, og dette er det laveste siden aborttallene begynte å registreres i 1979. Skal man fortsette å redusere antall aborter, må man gjøre to ting: gjøre det lettere å

Her sier Velferdstinget helt tydelig ifra at regjeringen må snu

unngå uønskede svangerskap, og sørge for at gravide føler seg trygge nok til å bringe frem et barn. Ikke innskrenke rettighetene til å bestemme over egen kropp.

For å redusere uønskede svangerskap finnes det flere tiltak. Man kan blant annet forbedre seksualundervisningen og informasjonen til de unge, og tilby gratis

og tilgjengelig prevensjon. På den måten vil flere ha kontroll over sin egen kropp, det blir færre uønskede graviditeter, og færre aborter.

Dersom man ønsker at flere unge studenter skal få barn må man forbedre støtteapparatet for dem som skal bære barnet frem. Studenter har svak økonomi og usikre boforhold. Dette kan være en grunn til at mange studenter vegrer seg for å bringe et nytt liv til verden. Når man knapt har råd til å forsørge seg selv er det lite fristende å få ansvar for et lite barn. Derfor må ordningene være såpass generøse at det er en reell mulighet å være student med barn. Det innebærer at studiestøtten for studenter med barn må økes betraktelig og utbetales gjennom hele året. Kommunene og samskipnaden må bidra ved å garantere for barnehageplass i nærheten av studie- eller bostedet.

Informasjon, prevensjon og gode økonomiske ordninger er veien å gå dersom man ønsker færre aborter og flere barn. Ikke innskrenkninger av kvinners rett til abort. Her sier Velferdstinget helt tydelig i fra at regjeringen må snu.

Ukas sitat: Hugs også at det ikkje er så viktig at du faktisk forstå det du skriv, så lenge du klarer å late som at du gjer det.

Bendik Reed Årvik, journalist i Studvest, deler tips og triks i en slags prokrastinerers guide til oppgaveskriving.

Studenter, engasjer dere!

Studentengasjement

Marte Bjørneng, styreleder i Oslostudentenes Idrettsklubb (OSI)

For noen uker siden deltok jeg på en samling for foreningsledere, arrangert av SiO Foreninger. Her deltok engasjerte ledere i små og store foreninger, faglige og rent sosiale foreninger, foreninger på tvers av studieretninger og studiesteder, men også instituttinterne foreninger. Mangfoldet var stort, men et av problemene som gikk igjen var det samme: Hvordan skal vi få Oslostudentene til å engasjere seg i foreningen vår?

Spørsmålet ble diskutert opp og ned, tips ble gitt, og frustrasjon ble til lettelse og håp for fremtiden. Under én av mange diskusjoner, tok jeg meg selv i å tenke: «Hvis alle hadde deltatt på slike samlinger, hadde ingen latt være å engasjere seg!» For med engasjementet jeg møtte blant mine medstudentforeningsledere, skulle det godt gjøres å ikke bli revet med. Jeg reiste hjem med ny giv og ny motivasjonen for å gi Oslos studenter en bedre studenthverdag.

Problemet er ikke at det ikke finnes studenter som engasjerer seg. Mange studenter deltar aktivt i for-

eningslivet, og mange av Oslos studentforeninger har høye medlemstall. Bare i OSI har vi flere tusen medlemmer. Når jeg sier at jeg savner engasjement, er det ikke antall medlemmer jeg sikter til – jeg savner den ekstra innsatsen. Jeg savner studenter som stabler stoler på nattestid, og som er villige til å legge til rette for at andre studenter

Hvis alle hadde deltatt på slike samlinger, hadde ingen latt være å engasjere seg!

skal kunne bedrive tiden sin med noe annet enn å lese pensum.

Studentforeningslederne jeg møter på samlinger gir det lille ekstra. De vet hvor interessant, lærerikt og morsomt det er å være aktiv i studentmiljøet. Sammen blir vi mer og mer engasjerte, men jeg tror ikke at vi alltid klarer å videreformidle hvor verdt det all den harde jobben er, hvor verdifullt det er med et nettverk av andre engasjerte studen-

ter, og hvor fantastisk det er å se noe du selv har skapt påvirke studenter i større og mindre grad.

Her kan nok mange av oss ta selvkritikk. Jeg er nok ikke flink nok til å fortelle medlemmer hvor verdifullt det har vært for meg å delta aktivt i foreningen. Klubben har gitt meg erfaringer mange av mine medstudenter ikke kommer til å få før de kommer ut i arbeidslivet. Formidles dette på en god nok måte blant lovordene om at «det ser bra ut på CV-en» og at du får deg venner?

Jeg tror ikke problemet ligger i at studenter ikke ønsker å delta i foreninger. Mange engasjerer seg litt. Litt er imidlertid ikke nok til å bli bitt av basillen, litt er ikke nok til å få seg venner for livet, litt er ikke nok til å få nok kunnskap og innsikt til å få de morsomme oppgavene, og litt er ikke nok til å få delta på samlinger med Norges fremste studentforeningsledere. For det å ta på seg ansvarsoppgaver i en forening kan både være gøy, spennende og lærerikt, men krever også en god del arbeid.

Så mitt tips til deg: Engasjer deg i en studentforening – og ikke bare litt! Engasjer deg i styret, gå inn for å få venner, stå på stand, vær med på å arrangere arrangementer, og bruk kurstilbud og samlinger for det det er verdt. For det er verdt det.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Maria Støre**
anmeldelser@universitas.no 415 82 126

Teater:

«After the End» – mer som «The End»

After the End

Hvor: **Antiteateret**

Når: **Premiere 27. Mars**

Med: **Eili Harboe og Even Torgan**

Regi: **Karoline Husjord**

En eksepsjonell mikstur av klein humor og avskyelig intense scener du sent vil glemme.

Det å dra på en av Antiteaterets forestillinger er alltid begivenhetsrikt. Teateret har nemlig flere mål som innebærer å gjøre opplevelsen både nær, tydelig og følelsesvekkende. For eksempel vil de alltid belyse tabubelagte temaer, og mener regler er til for å brytes. «After the End» var intet unntak – dette oppsettet etterlater enhver med en følelse av intenst ubehag.

Dersom du er på leting etter lett underholdning en lørdags kveld er nok ikke «After the End» teateret for deg. Historien er satt i midten av Oslo, der to kollegaer sitter fast i en bunker som følge av et bombeangrep. Det eneste de sitter igjen med er hermetikk, Dungeons and Dragons og hverandre. Til tross for noe så avskrekkende som spillet Dungeons and Dragons, så er «After the End» et av de få teaterstykkene som kryper inn under huden på deg. Med en gradvis karakterutvikling som går fra komisk til klaustrofobisk, dras publikum inn i et skremmende scenario hvor en selv føler seg like fanget som karakterene.

I tillegg til å framprovosere en følelse av klaustrofobi, er noen av scenene så visuelle at du som tilskuer ufrivillig må se bort som følge av ubehag. Nakenhet tas i bruk som virkemiddel, og gjør de mest følelsesvekkende scenene så virkelighetsnære

FOTO: LUCAS LEONARDO IBANEZ-FEHIN

Ubehag: Mens karakterene går fra vanvidd, blir følelsen av å bli kvalt sammen med dem desto større.

re at du umiddelbart føler en viss kvalme. Du blir tvunget til å vitne den ene intenst avskyelige scenen etter den andre. Til tross for ubehaget, er det akkurat dette som gjør «After the End» til en så urokkelig genial forestilling. Det er virkelig et stykke som tvinger enhver til å føle – om ikke glede – en intens avsmak.

Gode skuespillerferdigheter, og bruk av lyd og lys spiller også en essensiell rolle. Likevel er det selve plasseringen av scenen som gjør stykket komplett. Dramaet utarter seg i midten av rommet, hvor publikum på mange måter danner veggene

til den trange bunkeren. Den komfortable anonymiteten en ellers vanlig teaterscene ville gitt deg er som forduftet, og bidrar med dette til en uforglemmelig opplevelse som kommer til å sitte i deg i lang tid framover.

Kort oppsummert er «After the End» en uforglemmelig mørk komedie som gir deg et følelsesmessig støkk. Å ikke se teaterstykket vil være som å snyte deg selv for en eksepsjonelt innflytelsesrik teateropplevelse.

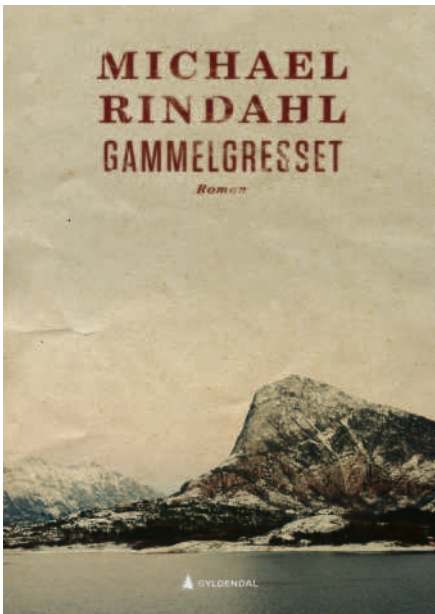
Lene Marita Berg Hermann
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Gammelgresset

Forfatter: **Michael Rindahl**

Forlag: **Gyldendal**

I Michael Rindahls debutroman *Gammelgresset* lurer leseren konstant på når fortellingen skal begynne å gi mening.

I boka møter vi 62 år gamle Edvin, en einstøing uten ordentlige rutiner på hverdagen sin. Han har bodd hele livet sitt på en liten øy, men nå har kommunen gitt han penger for å flytte til fastlandet. Her virker det som om han sliter med å finne ut av hva han skal gjøre med livet sitt. Han stjeler poteter fra naboene, og rømmer plutselig til fjells og til sjøs, når han hele uka har hatt planer om å dra i bursdagen til søsteren. Hvorfor? Ikke vet leseren.

Man blir mer enn godt nok kjent med væremåten til Edvin, men man kommer aldri helt inn i hodet hans. Som leser er man nysgjerrig og vil vite mer, for Edvin virker som en kompleks og interessant person som har opplevd mye. Underveis kommer det flere og flere uforståelige hendelser, noe som fører til at leseren sitter igjen med flere og flere ubesvarte spørsmål. Dette må være et kunstnerisk valg av forfatteren, men for leseren blir det mest av alt en enorm irritasjon.

Det er likevel ingen tvil om at Michael Rindahl kan skrive. Forfatteren har mestret kunsten å skildre, og fra første side taler de språklige bildene for seg selv. Språket er levende, metaforene sitter og ordforrådet er godt. Tilbakeblikkene i boka er så gode at det ikke er noe problem å henge med når man hopper frem og tilbake i tid. Noen setninger husker man lenge etterpå, som for eksempel: «Kanskje var det kun i hukommelsen barndommen føltes trang om halsen og sart, fordi barn ikke er noe man kan være, men bare har vært». Gjenkjennbart, nostalgisk og ekte.

I denne 200-siders romanen kunne forfatteren godt ha spandert på seg noen forklarende elementer. Leserens ventetid på øyeblikket der man endelig skal forstå hvorfor hovedkarakteren tenker og gjør som han gjør. Til tross for irritasjonen dette medbringer, skaper det en unik leseropplevelse – forfatteren har lyktes i å få sine lesere til å engasjere seg i handlingen. Kanskje var formålet at leserne skulle gruble på hva som faktisk skjer i hovedkarakterens sinn? I virkeligheten vet man jo aldri helt hvorfor noen er som de er, og gjør som de gjør. Alt denne anmelderen vet, er at den manglende forståelsen gjør denne romanen forbanna frustrerende.

Lena Jarstad
anmeldelser@universitas.no

Singel:

Ikke helt kalas

En lunken låt fra en ellers hot hitmaker.

Få meg på

Hvem: [Freddy Kalas](#)

Utgivelse: [29. mars](#)

Freddy Kalas trenger ingen introduksjon, hans landeplager har streamet seg til titalls millioner, og man kan ikke gå forbi et afterski uten å høre en av låtene hans. Det bør altså ikke herske tvil om at Freddy Kalas er en meget habil hitmaker. Han har tross alt skrevet «Pinne for landet», en låt som denne anmelderen anser som en langt bedre egnet nasjonalsang enn den vi de facto har.

«**Få meg på**» starter med et funky gitarlick, og de umiddelbare tankene er at dette minner mye om Miley Cyrus' klassiker «Party in the USA». Instrumenteringen utover er minimalistisk, med en tydelig bass, og en simpel beat bestående av basstromme og skarptromme. Refrenget virker forhastet. Kalas synger litt sparsommelig «Få meg på», men refranget drives egentlig av et hook hvor Alvin og gjengen synger «oo-oo oo-oo». Det høres mest ut som det er der bare for å ha noe der, og låter traust om man forventer den samme gode feststemningen som Kalas har gitt ut før.

Teksten er simpel. Linjer som «Ingen er så fin og rå, bare du kan få meg på» minner mer om tidlig Marcus og Martinus, og føles krampaktig. Det er helt naturlig at teksten får mer oppmerksomhet når låta er såpass nedpå og de fengende melodiene ikke er helt der. Den blir

sikkert populær blant kidsa, og det er ikke så ille, det.

Det er vanskelig å skrive om låter som er helt streite. «Få meg på» er selvfølgelig velprodusert, og på den ene siden er den nedpå, med en lekker basslinje, som skaper en behagelig stemning, mens på den andre siden er den anonym sammenlignet med tidligere hits fra Kalas. Det virker som om han har prøvd å lage noe som for han er nytt og annet, men hvor er det han vil? Skal vi fylle dansegulvene, se melankolsk ut av vinduet på bussen eller skal vi ligge på sofaen og digge? Hva med å ikke tenke så mye, og heller bare innse at dette er en helt grei låt som ikke vekker de store reaksjonene til hverken den ene eller andre siden.

Tony Norgaard
anmeldelser@universitas.no

Singel:

Himla fin pop

Gidde ikkje

Hvem: [Himla](#)

Utgivelse: [29. mars](#)

Lystig melodi som gir deg lyst til å slå opp med den udugelige kjæresten din.

Oslo-baserte Ingrid Frøslund kommer fra Flekkefjord, Norges svar på Syden, og har allerede holdt på med musikk i et par år. Frøslund har studert sang og musikk ved LIPA i Liverpool, og har rukket å gi ut et par låter på engelsk under eget navn, og en på norsk under artistnavnet Himla. I tillegg har hun sunget med artister som Sval, Izabell og Olivia Holt.

Teksten til «Gidde ikkje» handler om et forhold hvor man gir mer enn man tar, og hvor «dritt» det er. Med den tematikken kunne dette fort vært gjort med en

gråtkvalt stemme over en kassegitar, inntil en melodi som renner inn det ene øret og ut det andre. Heldigvis har Himla valgt å gjøre dette til en gøyalt poplåt, sunget på herlig Flekkefjord-dialekt. Låta har et refreng som gjør det vanskelig å holde seg fra å løpe ut på dansegulvet og synge med, mens man danser uten hemninger. Den fungerer også som en oppkvikker fra radioen når man står i bilkø i fellesferien. Kanskje er det også noen lignende kjærlighetsforhold som for lengst er på overtid, og som tar slutt denne våren.

Det som kunne løftet låta et hakk, hadde vært å trekke frem mer av detaljene. Særlig i pre-chorus og refranget ligger det begravde synth-melodier, som gjerne skulle vært tydeligere. I Spotify-bioen sin sammenligner Himla seg med Veronica Maggio, som er eksepsjonelt god på nettopp slike delikate detaljer. Maggios «Satan i gatan», som er en av de beste platene fra Skandinavia de siste 20 årene, er full av dem.

I verset til «Gidde ikkje» blir vokalen litt livløs, selv om Himla synger bra. Det gjør at stemmen høres ut som den er adskilt fra det instrumentale, og skader helheten. Kanskje ørlite mer klang er alt som skal til.

Våre største popartister gjør det godt på streamingfronten for tiden, og det er lett å la seg friste til å lage musikk på engelsk. Heldigvis er det noen som tar ansvaret og lager god pop, som kan fylle norsk-kvoten på radiokanalene her hjemme også. La oss håpe at Himla «gidde» å gjøre mer av det i de neste låtene hun har planlagt å gi ut i 2019.

Tony Norgaard
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Maria Støre, anmelderredaktør

Callin You – Madcon

Musikk som gjør deg glad

The Floor is Lava – Amanda Tenfjord

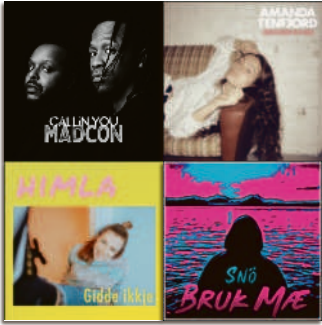
Vårsang

Gidde ikkje – Himla

Deilig break up-sang </3

Bruk mæ – Snø

En låt som ligger fint på øret i sola

Kulturkalender uke 4

3/4, 4/4, 5/4	6/4
Antiteaterets forestilling nr. 17: After the End I denne ukens Universitas kan du lese anmeldelsen av Antiteaterets forestilling «After the End». Vår anmelder var sjokkert, rystet og ubekvemt – på den gode måten – etter stykket. Ta turen til Teater Manu for en original teateropplevelse! Teater Manu, kl. 19, kr. 190 (ung)	Den store klesbyttedagen – Schous plass Før du stikker til Parkteateret for å bli kanakas, hvorfor ikke dra innom klesbyttedag på Schous? Da kan du jo møte opp på fest i helt nye gamle klær, og se ut som den hippeste hippingen på hele Løkka. Konseptet er enkelt: ta med deg syv helt rene plagg klokken 11, og la byttingen begynne klokken 12! Schous Plass, kl. 12–15
4/4	6/4
Heit for havet! – Saunasession for et oljefritt LoVeSe «Folkeaksjonen oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja inviterer til «Heit for havet!» – saunasession for et oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja», står det så uforståelig i arrangementet. Men slapp av, alt det betyr er at du kan nyte badstu og bar, samtidig som du blir underholdt, mens du protesterer og aksjonerer for et mer miljøvennlig Norge og et oljefritt LoVeSe! SALT art & Music, kl. 19, kr. gratis inngang	Get Dancy! Vårr edition Live: AMARA «Konseptet er enkelt og greit: Tjåka dansegulv fra dørene åpner til kranene stenger, med den beste dansemusikken på anlegget og glowsticks som regner fra himmelen!» står det i arrangementet på Facebook. Snakkes på lørdag. Parkteateret, kl. 23, kr. 150

Une Solheim, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Fabel-aktig lydbokglede

Hvem: [Blakke studenter](#) Hva: [Kulturelt påfyll](#) Hvorfor: [Lydbokglede](#)

Er du blant de som elsker å lytte til lydbøker, men ikke er villig til å betale i bønner og spann for eksklusive deals fra landets lydbok-apper? Frykt ikke, som skattebetaler (eventuelt skattesnylter) har du allerede finansiert lydbokglede gjennom den offentlige bibliotekstjenesten. Last ned BookBites til telefonen, plott inn biblioteksbrukeren

din og bli introdusert for en ny verden av deilige, lærerike og morsomme lydbøker. Si opp abonnementet på Fabel eller Storytel umiddelbart. Benytt deg av fellesskapets tilbud, og bruk heller pengene på et glass rødvin mens du hører ferdig slutten av Jo Nesbøs nyeste kriminalroman.

Susanne Fernløf Arntzen, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Kropp er ikke problemet, dine holdninger er

Hvem: [Pripne mennesker](#) Hva: [Kroppsskrekk](#) Hvorfor: [Skjerp dere](#)

Er du en av dem som synes det er usømmelig å avbilde intime kroppsdelar til det offentlige skue? Da har jeg en beskjed til deg, og det er: skjerpings! Det er dystert å oppleve at selv i 2019 skal det være behov for å sensurere visse bilder. Siden alle mennesker har en unik, underfundig og underbar form for kropp, må vi anerkjenne at det virkelige problemet her er seksualisert framstilling

av kropp, ikke avbildningen i seg selv. Fokuser heller på at det er bra noen i denne verden prøver å portrettere kroppen på den måten den faktisk er – helt naturlig! Så du som fortsatt synes det er ukomfortabelt å se en tilfeldig tiss eller pupp i ny og ne – fløtt til Antarktis a! Der er man innpakket fra topp til tå året rundt, og i tillegg vil omgivelsene matche det kalde hjertet ditt. God tur!

Artsy AF

I denne ukens Universitas kan du lese om libanesere som tar opp lån for å legge seg under kniven. Ifølge Den internasjonale kirurgorganisasjonen tok omlag 80.000 libanesere kosmetiske inngrep i 2015. Libanon har dermed den fjerde høyeste andelen i verden av befolkningen som tyr til kosmetiske grep for å fikse på utseendet.

– Jeg liker kunst og jeg liker kvinner. Jeg ønsker å gjøre dem vakre, sier en kirurg Universitas har snakket med.

Nå kan Ad notam-redaksjonen avsløre raseri, indignasjon og sinne her på hjemmebane etter den libanesiske kirurgens kommentar.

– Dette er ikke kunst, raser Odd Nerdrum til Ad notams utsendte, mens han aggressivt skribler et langt brev til Kong Harald.

– D dette som e kunst, synger bergensrapperen Jonas V. Ikke bare blant Norges

kreative sjeler har utspillet fått reaksjoner. Også i influencersfæren har kritikken haglet. Til Ad notam sier bloggeren Sophie-Elise at å legge seg under kniven for småting skaper et usunt forbilde for unge jenter.

– Man bør bare gjøre det for store ting, sånn som for eksempel rumpe og pupper. Men hvis man absolutt vil fikse på noe smått, eksempelvis et litt høyt hårfeste, så er det veldig viktig å holde kjeft om det, sier en oppildnet Sophie Elise, mens hun starter Debatten fra 19. mars for attende gang.

I tillegg har artistene også slengt seg på kritikken av den intetanende, libanesiske kirurgen.

– Ærnte no’ bra med sånn sillikon, vettø. Alle burde gjøre som meg: Gå ALL naturell, roper Staysman mens han dytter nedpå fem cheeseburgere fra McDonalds.

Ukas studentvin

KARTONGEN OG TERRENGET: Det er ikke alle minner som er gode. Rettelse: Det er ikke alle gode minner som faktisk var gode. Jeg minnes Tavernello, det er lenge siden jeg har hentet frem disse minnene, de er preget av ungdommelig overmot, et slags mykt, gult lys, og for lengst glemt indiepop.

For hva var det vel egentlig å ikke like, én liter med lettdrikkelig hvitvin til en billig penge, i en kartong som foreldrene dine godt kunne tenke var juice? Vel. Nokså mye. Det smaker jo for eksempel ikke godt. Jeg vil så gjerne at den skal være god, men det er den ikke, den er litt sur, på den dårlige måten, men samtidig gusten og tam, som om den alltid er lunken, som om lunken var en smak. Var alt bedre før? Mon det.

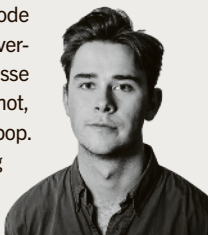
Tavernello

Pris: 119,–

Land: Italia

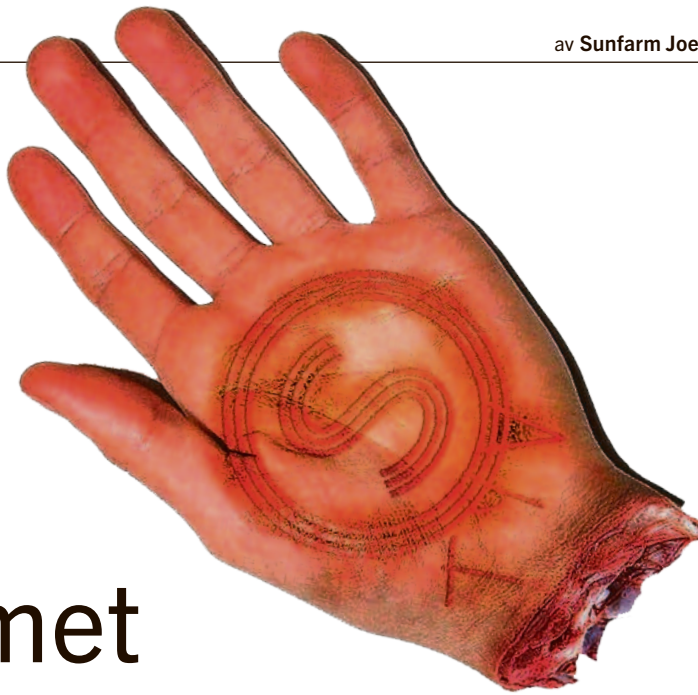
Alkohol: 11%

Volum: 100 cl

Mathias Gravdehaug, vinanmelder i Universitas

Nei, dra meg nå baklengs inn i postrommet

I denne ukens Universitas kan du lese om at flere studenter har opplevd å bli frastjålet post i Bjølsen studentby. I fjor høst skrev Universitas om Ebba Skarland, som ble frastjålet mastercard ved det samme postrommet. Nå har det altså skjedd igjen, og tyveribølgen ser ikke ut til å ta slutt. Derfor ringte Mysild som jobber i Securitas, Gunn Kirsti Løkka, fungerende boligdirektør i SiO Bolig, for å foreslå noen tiltak for å bedre sikkerheten ved postrommet.

[ring, ring]

– Hei. Snakker jeg med Gunn Kirsti Løkka, fungerende boligdirektør i SiO Bolig?

– Ja, det gjør du.

– Så bra. Jeg heter Mysild og ringer fra Securitas. Jeg fikk en telefon fra studentavisen Universitas tidligere i dag, hvor de fortalte at dere har opplevd nok et innbrudd på Bjølsen. Jeg har et par forslag til deg her som jeg tror du vil like. Har du to minutter?

– Ja, det har jeg.

– Det er jo ikke akkurat et nytt problem at folk blir frastjålet ting i postrommet på Bjølsen. Kunne dere ikke satt inn for eksempel overvåkningskameraer?

– Jo, det jobbes med det. Alex driver og ser på det.

– JASSÅ, ja. Alex, hmm.

– Men hvor sa du at du ringte fra Securitas?

– Ja, det stemmer.

– Ikke baksiden, altså?

– Nei, nei. Dette er Securitas. Vi går videre. Hva med vakthold døgnet rundt, da?

– Ikke sant.

– Hva med en pitbull eller noe, da? De er dødsfarlige. Da kommer ingen til å stjele noe igjen.

– Hehehe, ja. Eller noe farligere, da. Løve tror jeg vi sier!

– Hva med et skilt hvor det står «tyver ingen adgang»?

– Hahaa, det eller B-gjengen.

– B-gjengen er jo tyver. De kommer jo bare til å stjele alt.

– Ja, du har rett. Det var et dårlig eksempel.

– Det var det. Men vent! Nå har jeg det! Vi kan tagge «tjuveraddad» på veggen, i rød maling. Det kommer i hvert fall til å få minst ett stortingsparti til å engasjere seg. Hva tenker du?

– Det støtter jeg.

– Kan jeg bare ansette deg? Du har så mange gode idéer.

– Ansette meg? Nei, Securitas er min største kjærlighet.

– Vil du vurdere SiO Boligs stilling som oxen Ferdinand?

– Eeeeh..... Ja det er vanskelig. Det vet jeg ikke. Hvem er Ferdinand igjen?

– Den late oxen vet du. Som sitter under treet og ikke gjør noen ting.

– Åja, ja det stemmer. Nei, det vil jeg ikke ha på meg.

– Den er grei, Ferdinand. Vi snallast!

av Hans Magnus Meland og Teresa Eltervåg Cissé, journalister i Universitas

SVAR/DOM

0-4. Love Island: Innsatsen din her minner STYGT om Tones skjermtid i Love Island - ikkeeksisterende :)

5-9. Ex on the beach: Bitch..... hør her.....

10-14. Paradise?: Det later til at du både er DIGG og har noe mellom hodet :) Kanskje det er håp?

15-20. Den Unge Mester: Ikke for å være ekkel, men nyhetsredaktør Henrik Gæver er sjefsquizmaster i Morgenbladet. Nå kan du kanskje tørre å prøve deg på den? :)

1. Per Sandberg og Bahareh Letnes 2. Alan Walker 3. Ouagadougou 4. 50 dager 5. Mygg 6. George Michael og Andrew Ridgeley 7. Feiringen av NATOs 70-årsdag 8. 1775–1817 9. «Udeilig» 10. 2150 (2016) 11. Joe Biden 12. 46 år 13. Chile 14. 1. USAs president Lyndon B. Johnson erklærer «krig mot fattigdommen» i landet (1964) 2. Woodstock-festivalen blir avholdt (15–18 august 1969). 3. Trine Skei Grande blir født (2. Oktober 1969). 4. Fiji erklærer sin uavhengighet fra Storbritannia (1970). 15. Vietnam 16. 1937 17. Frihetens regn 18. Jon Fosse 19. 206 20. «Peer, du lyver»

QUIZJYPLINGENE

1. Hvilken tidligere politiker og hans kjæreste blir å se i årets sesong av Charterfeber?
2. Hvem ble kåret til årets Spellemann 2019?
3. Hva heter hovedstaden i Burkina Faso?
4. Hvor mange dager etter første påskedag faller den kristne høytiden pinsen?
5. Hvilket dyr dreper flest mennesker?
6. Hvem bestod pop-duoen Wham! av?
7. I hvilken anledning kom nylig NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg på besøk hos Donald Trump i Det hvite hus?
8. Nevn et årstall Jane Austen levde.
9. Ordet «atom» kommer fra det greske

ordet «atomos». Hva betyr det?

10. Med et slingringsmonn på 500, hvor mange innbyggere er det i Longyearbyen på Svalbard?
11. Personen har enda ikke offisielt lansert sitt kandidatur til det kommende valget i USA, men er likevel en av favorittene til å Demokratenes nominasjonsvalg. De siste dagene har det dukket opp anklager som kan svekke hen som kandidat. Hvem er det snakk om?
12. Hvor gammel er Ole Gunnar Sol-skjær?
13. Kongeparet var nylig på besøk i et land hvor de møtte på frustrerte demonstranter. Hvilket land?
14. Sett følgende hendelser i kronologisk rekkefølge: 1. Trine Skei Grande blir

født. 2. Fiji erklærer sin uavhengighet fra Storbritannia. 3. Woodstock-festivalen blir avholdt. 4. USAs president Lyndon B. Johnson erklærer «krig mot fattigdommen» i landet.

15. Hvilket land har flagg som er rødt med en gul stjerne i midten?
16. Hvilket år er både Kong Harald og Dronning Sonja født?
17. Hvilken film ligger på førsteplass over høyst rangerte filmer på filmdatabase-nettsiden imdb?
18. Hva heter forfatteren bak boken Andvake og skuespillet Nokon kjem til å komme?
19. Hvor mange knokler har et menneske?
20. Hva er første replikk i Henrik Ibsens Peer Gynt?

Rebus

HINT: Bakkeeeeeen, gutta! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Sa noen utepils?» Det klarte Skål! og Vi skal bli Norges første arbeidslivsuniversitet.